

ارکان و اصول دوستی از منظر اسلام/ با هدیه قلب دیگران را تسخیر کنید

اگر در مورد تاکیدات و سفارش های اسلام و ائمه اطهار درباره اصول دوستی دقیق شویم ظریف ترین و کارگشاترین راهکارها را دارد که در دنیای شلوغ و پر دغدغه امروز مغفول مانده اند.

خبرگزاری مهر- اگر در مورد تاکیدات و سفارش های اسلام و ائمه اطهار درباره اصول دوستی دقیق شویم ظریف ترین و کارگشاترین راهکارها را دارد که در دنیای شلوغ و پر دغدغه امروز مغفول مانده اند.

در دین مقدس اسلام و دستور پیامبر گرامی و ائمه اهل بیت(ع) در بیان آنچه برادری و دوستی بر اساس آن قرار دارد و دوستی برپایه های آن استوار است به هیچ روی فروگذاری نکرده و مردم را بدانها آگاه و تشویق فرموده اند که رعایت این اصول موجب استحکام و پیوند روابط دوستی و برادری در میان افراد اجتماع می شود.

برخی از این مقومات و ارکان دوستی که پیامبر(ص) و ائمه اهل بیت(ع) در سخنان جاوید خود بدانها تصریح کرده اند به شرح زیر است:

1- سلام کردن و دست دادن و در آغوش کشیدن

شکی نیست هنگامی که برادر دینی تو دوستانه به تو سلام می کند و با گرمی دستت را می فشارد و برادرانه با تو معانقه و روبوسی می کند احساس می کنی وجودت را میل و گرایش به او فرا گرفته است. پیامبر اکرم(ص) می فرماید: «« دست دادن با یک مؤمن برتر است از دست دادن به ملأئک« (اصول کافی ج 2 ص 183).

باید دیدار ما با دوستان با دست دادن در آغوش کشیدن و بوسیدن و لبخند همراه باشد. دست دادن نشانه محبت است و به همین سبب نقاشان هنگامی که می خواهند محبتی را بیان دارند دو دست را در حال مصافحه نشان می دهند؛ این گونه اعمال عادات کوچکی است که جامعه را به نتایج بزرگی می رساند و نه تنها برای سلامت دوستی کافی است، بلکه از اسباب موفقیت در زندگی نیز هست. بنابراین اسلام به ما می آموزد که با شوق و حرارت دست یکدیگر را بفشاریم و مدت مصافحه را طولانی گردانیم.

امام صادق(ع) می فرماید: هرگاه دو مؤمن با یکدیگر ملاقات کنند و دست یکدیگر را بفشارند خداوند به آن دو صد رحمت نازل می کند که نود و نه رحمت از آن کسی است که دوست خود را بیشتر دوست دارد و اگر یکدیگر را در آغوش گیرند هردو غرق در رحمت خواهند شد.

2- دید و بازدید

زیباترین و دلپسندترین مظاهر وفاداری و دوستی دیدار دوستان از یکدیگر و جویا شدن حال ایشان در خانه آنان است و این امر در دل دوستی که به دیدارش می روند بزرگترین اثر را به جا می گذارد و این عمل نشانه دوستی صادقانه و گواه گرایش و هماهنگی و موجب استحکام پیوندهای دولتی است.

پیامبر(ص) فرموده است: دیدارها دوستی را می رویند. آن حضرت و ائمه(ع) بر دید و بازدید و مراوده تشویق فرموده و آن را از اعمالی شمرده اند که انسان را به خداوند نزدیک می گرداند.

3- دادن هدیه به یکدیگر

یکی دیگر از عوامل مهم ایجاد دوستی و نزدیکی هدیه دادن است و به وسیله آن دلها از آلاش کینه ها پاک می شود. با تقدیم هدیه ناسازگاریها برطرف می شود و هدیه را نباید با قیمت عادی آن سنجید و کوچکترین هدیه می تواند ارزش معنوی خود را داشته باشد. هدیه ارزش معنوی خود را دارد و از این راه می توانیم به قلب دیگران راه یابیم به هر کسی که هدیه دهیم امید او می شویم به علاوه آن که هدیه میان دوستان محبت برقرار می سازد.

پیامبر اکرم(ص) هنگامی که از تأثیر هدیه سخن می گویند هدیه متقابل را در نظر دارند نه هدیه یک طرفی را و به همین سبب می فرماید: به یکدیگر هدیه دهید تا میانتان دوستی برقرار شود. یعنی هردو به یکدیگر هدیه دهید و اگر هدیه تنها از یک طرف باشد

ادامه پیدا نمی‌کند همچون پدیده‌های دیگر زندگی.

هدیه می‌تواند سخن پسندیده یا هدایت یک گواه یا کلام نیکویی باشد و همیشه نباید هدیه جنبه مادی داشته باشد بلکه اهمیت هدایای معنوی بیش از هدایای مادی است.

4- دعا برای دوستان

در اسلام دوستی، پیوند واقعی میان مؤمنان است و امری ظاهری نیست و به همین سبب دعا بخشی از حق دوستی است. اگر چه این دعا پنهانی باشد. امکان استجاب دعا برای دوستان بیشتر است. در روایات، استحباب دعا برای چهل مؤمن در نماز شب با ذکر اسامی آنها آمده است انسان‌ها همان گونه که دوستان آشکار را دوست دارند در پنهان نیز یکدیگر را فراموش نمی‌کنند و در نتیجه هنگام خلوت کردن با خدا از دعای آنها نیز غفلت نمی‌ورزند.

5- رازداری

برای دوست لذت بخش است که گاهی از اوقات اخبار را با تو در میان نهد و اسرارش را با تو باز گوی؛ همچنین برای تو لذت انگیز است که به همین گونه با او رفتار کنی و اخبار و اسرار را به او بسپاری این از مقتضیات طبیعت یاران و دوستان است ولیکن از وظایف دوستی این است که اسرار دوست را محفوظ بدارد و از افشای آنها به دیگران در هر حال خودداری کند، زیرا اگر چنین کاری کنیم پیمان دوستی را نقض و به او خیانت کرده‌ایم و فریبش داده‌ایم.

پیامبر خدا(ص) فرموده است: مجالس امانت است و روا نیست دوستی راز دوست خود را فاش کند. (بحرالانوار ج 77 ص 91). همچنین حضرت علی (ع) فرموده است: به کسی که رازت را فاش کند اعتماد مکن. (غررالحکم ج 2 ص 161).

6- احوالپرسی از دوستان

انسان شیفته نام خویش و خانواده و دیگر امور مخصوص به خویش است؛ چنان که در هنگامی کسی او را به نامش صدا کند یا از امور مربوط وی بپرسد یا در جایی از او سخن گوید شاد و خوشحال می‌شود. از این رو برای دوستان ضروری است که به منظور تأکید روابط و تحکیم پیوندهای میان خودشان همواره جویای احوال شخصی و امور اختصاصی یکدیگر باشند و از احوال و کارهای یکدیگر بپرسیم چه این امر گوش‌ها را می‌نوازد و نفوس را شاد می‌کند.